

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 30 kwietnia 2015 r.

Poz. 1487

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.54.2015.DM WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 30 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.).

stwierdzam nieważność

§ 6 pkt 5, § 9 ust. 1 i § 10 ust. 6 załącznika do uchwały nr V/21/15 Rady Gminy w Kołakach Kościelnych z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Ośrodka Pomocy Społecznej w Kołakach Kościelnych.

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2015 r. Rada Gminy w Kołakach Kościelnych podjęła uchwałę nr V/21/15 w sprawie uchwalenia Statutu Ośrodka Pomocy Społecznej w Kołakach Kościelnych, która 2 kwietnia 2015 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część postanowień niniejszej uchwały podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym 20 kwietnia 2015 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy w Kołakach Kościelnych, działając m.in. na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 ze zm.), nadała statut Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Kołakach Kościelnych.

Dokonana analiza prawna treści poszczególnych zapisów ww. aktu prawa miejscowego wykazała przyjęcie przez organ stanowiący gminy rozwiązań prawnych, które nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach ustawowych.

Rada Gminy w Kołakach Kościelnych postanowiła w § 6 pkt 5, iż do zadań zleconych gminy z zakresu administracji rządowej należy „*przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia, posiłku oraz niezbędnego ubrania cudzoziemcom*”. Powyższe uregulowanie, zdaniem organu nadzoru, stoi w oczywistej sprzeczności z art. 18 ust. 1 pkt 7 ustawy o pomocy społecznej, w którym określono, że „do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę należy: przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia, posiłku oraz niezbędnego ubrania cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a” ustawy o pomocy społecznej. Rzeczony art. 5a odsyła natomiast do art. 53 ust. 1 pkt 15 oraz art. 53a ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1650 ze zm.), który definiuje pojęcie „cudzoziemca” użytego na potrzeby ustawy o pomocy społecznej, który zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy o cudzoziemcach „*jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i spełnia łącznie następujące warunki:*

- a) *przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,*
- b) *podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi,*

c) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych związanych z handlem ludźmi”.

Rada Gminy w Kołakach Kościelnych posługując się, w kwestionowanym przez organ nadzoru zapisie, ogólnym zwrotem „cudzoziemcy”, w sposób nieuprawniony zmodyfikowała delegację ustawową, niewłaściwie wskazując krąg podmiotów, którym przysługują określone świadczenia.

Przeprowadzona kontrola legalności wykazała, iż Rada Gminy w § 9 ust. 1 Statutu postanowiła, że „Ośrodek może wytaczać na rzecz obywateli powództwa o roszczenia alimentacyjne”. Tymczasem, przepis art. 110 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej jednoznacznie wskazuje, iż przedmiotowe powództwa może wytaczać kierownik ośrodka, a nie sam ośrodek, co oznacza, że pracownik tej jednostki nie może wystąpić z odpowiednim pozwem.

Zgodnie z § 10 ust. 6 załącznika do badanej uchwały „kierownik Ośrodka wydaje decyzje administracyjne na podstawie upoważnienia wójta”. W ocenie organu nadzoru przyjęta regulacja nie może być przedmiotem ustaleń Rady Gminy, ponieważ organ ten nie posiada ustawowych kompetencji wynikających z ustawy o pomocy społecznej, która stanowi podstawę do działania w przedmiotowym zakresie. Powyższy zapis § 10 Statutu wkracza bez upoważnienia w materię, uregulowaną przez normę kompetencyjną zawartą w art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym „wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy”.

Podkreślenia wymaga, że ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Wynika stąd niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtórzeniu regulacji ustawowych bądź ich modyfikacji.

Ponadto przeprowadzone postępowanie wykazało, iż Rada Gminy wśród innych zadań realizowanych przez Ośrodek wymienionych w § 7 pkt 3 Statutu (znajdującego się w Rozdziale 2 regulującym cele i zadania Ośrodka) wskazała prowadzenie spraw z zakresu ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie poprzez zapewnienie obsługi organizacyjno-technicznej zespołu interdyscyplinarnego oraz pracę przy realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Tym samym nie zostały uwzględnione wszystkie zadania wynikające z treści art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 ze zm.). Zgodnie bowiem z uregulowaniami tego przepisu do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Mając powyższe na uwadze, istotność przedstawionych naruszeń prawa stanowi, iż rozstrzygnięcie nadzorcze we wskazanym w sentencji zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Jednocześnie informuję, że stosownie do postanowień art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy, wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Kierownik Zespołu Radców Prawnych
Urszula Dunaj